

Arc de Sant Roc – Pont Camprodon

Ara vegeu, si ho és, de ben fargat, aquest racó. No és estrany que centenars de pintors hagin caigut en el parany del seu pessebrisme, entre rude i barrocat, i, encara més, hagin girat els ulls més a l'esquerra, per agafar aquell arc atrevit que salta sobre el Ter.

Dins aquest portal s'obre la lluentor penombrosa del carrer d'Albéniz, el gran impressionista musical que va néixer a Camprodon i féu la més turística de les músiques espanyoles. I, tot just passat el carrer, trobareu el pontet sobre el Ritort, per on baixa la brisa nua del coll d'Ares. Si empeníeu la riba esquerra de l'esmentat riu, prou veuríeu la decadent elegància, molsosa i heurosa, del passeig de la Font Nova. Però quedem-nos aquí, en aquestes primeres hores de la tarda, davant el portal presidit per sant Roc, patró de la població; aquest sant Roc, advocat de la pesta, que Catalunya venera arreu: tant a les terres comtals d'aquest Ripollès verdejant, com a les eixutes planúries occidentals de ponent, o com a la plaça Nova de Barcelona.

És a partir d'aquest indret que us podeu escampar per tot Camprodon: veritable rovell de l'ou de la ciutat, i mirador esplèndid damunt el Ter. Si mai hi aneu, us convidem a enfileu-vos a nivell del pis superior del portal del pont, que duu la data de 1562, i conèixer els dos humils carrers que se'n desprenen, plens d'ombra i fresca tothora, amb antics obradors menestrals, corrals ocults, finestres velades per cortines de cretona, portes de fusta dura i gats que us perdonen la vista amb la mirada, absolutament absents de la fredor acumulada a les botigues de «souvenirs», de la rauxa motoritzada i dels aparadors de galetes.

Josep Vallverdú, *Catalunya Visió*, vol. 7, Tàber, Barcelona, 1969 [p. 158]